

خبر و مصاحبه

میزبانی دیگر برای چین

این بار بازی های آسیایی زمستانی در هاربین

شهر هاربین پایتخت استان هیلونگ جیانگ چین به عنوان میزبان بازی های آسیایی زمستانی معرفی شد. هاربین، پایتخت هیلونگ جیانگ در شمالی ترین منطقه چین، میزبان نهمین بازی های زمستانی آسیایی در سال ۲۰۲۵ خواهد بود.

چهل و دومین مجمع عمومی شورای المپیک آسیا در بانکوک، تایلند به اتفاق آرا پیشنهاد ارائه شده توسط هاربین را تصویب کرد که تجربه طولانی مدت میزبانی مسابقات ورزشی زمستانی از جمله سومین بازی های زمستانی آسیایی در سال ۱۹۹۶ را دارد.

هاربین برای دومین بار میزبان مسابقات بازی های زمستانی آسیا خواهد بود و رشته هاکی روی یخ که در تمام بازی های زمستانی آسیایی از زمان افتتاحیه در سال ۱۹۸۶ حضور داشته مجدداً به این دوره از بازی ها اضافه می شود.

هندبال قهرمانی جوانان آسیا «شرق آسیایی» ها مهلت ندادند

هفدهمین دوره مسابقات هندبال قهرمانی دختران جوان آسیا که از ۹ الی ۱۸ تیرماه به میزبانی کشور هنگ کنگ برگزار شد، در حالی به پایان رسید که با ایستادن سه تیم مقتدر کره جنوبی، چین و ژاپن در رده های اول تا سوم شاهد بازگشت مدعیان آسیا پس از یک دوره غیبت در مسابقات قهرمانی آسیا بودیم.

دیروز دیدار فینال این مسابقات در حالی برگزار شد که کره جنوبی یک بار دیگر عنوان قهرمانی قاره کهن را از آن خود کرد و با شکست چین در فینال، مدال طلای هفدهمین دوره مسابقات هندبال قهرمانی آسیا را به گردن آویخت. این شانزدهمین مدال طلای کشور کره جنوبی در مسابقات هندبال دختران جوان آسیاست. چهار تیم از شرق آسیا در حالی رتبه های اول تا چهارم را کسب کردند که در دوره قبل این بازی ها غایب بوده و در غیبت این تیم های مقتدر تیم هند قهرمان ایران نایب قهرمان و قزاقستان سوم شده بود.

امیرحسین اسفندیار:

هر کاری می کنیم پیروز نمی شویم

دریافت کننده قدرتی تیم ملی والیبالی در واکنش به مصدومیت علی حاجی پور می گوید که این اتفاق، تیم را از لحاظ روحی و روانی به هم ریخت. امیرحسین اسفندیار بعد از نتایجی که تیم ملی والیبالی در لیگ ملت ها به دست آورده، بخصوص بازی با آرژانتین می گوید: «واقعاً نمی دانم چه بگویم. شرمنده مردم هستیم. هر کاری که انجام می دهیم، نمی توانیم پیروز شویم. خودمان هم از این موضوع ناراحت هستیم و تمام توان مان را در هر مسابقه ارائه می دهیم. بازی قبلی نیز مثل همین مسابقه سه بر دو شد و واقعاً نمی دانم چه بگویم. شرمنده مردم هستیم و از آنها معذرت می خواهیم.» اسفندیار درباره وضعیت علی حاجی پور بعد از مصدومیت، می گوید: «امیدوارم که اتفاق خاصی برای علی رخ ندهد باشد، اما فکر می کنم شرایط خوبی نداشته باشد.»

امیر احتشام زاده

پدر پینگ پنگ ایران بستری شد

پدر تنیس روی میز ایران به دلیل آسیب دیدگی در بیمارستان بستری شد. امیر احتشام زاده، که به دلیل زمین خوردن از ناحیه دست و لگن دچار شکستگی هایی شده بود، در بیمارستان بستری شد. مهرداد علی قارداشی با تأیید این خبر گفت: «ظهر امروز در یکی از بیمارستان ها از وی ملاقات کردیم. او شکستگی هایی از ناحیه دست و لگن دارد و روند درمانی را زیر نظر پزشکان طی می کند.»

حمید سجادی

بازدید برای تکذیب استعفا!

حمید سجادی از روند بازسازی ورزشگاه آزادی بازدید کرد. وزیر ورزش و جوانان با حضور در مجموعه ورزشی آزادی از روند بازسازی استادیوم فوتبال این مجموعه بازدید کرد. این بازدید در شرایطی رخ داد که ۲۴ ساعت قبل از این بازدید بحث استعفاي وزیر ورزش و جوانان در رسانه ها و شبکه های اجتماعی مطرح شده بود که این موضوع از سوی وزارت ورزش و جوانان تکذیب شد.

احسان دانش دوست

جایگزینی حاجی پور به خاطر شدت آسیب دیدگی

احسان دانش دوست در دیدار مقابل کوبا به جای علی حاجی پور در ترکیب تیم ملی والیبالی ایران به میدان رفت. با توجه به شدت آسیب دیدگی حاجی پور و عدم حضور این بازیکن در آخرین دیدار ایران در لیگ ملت های والیبالی ۲۰۲۲ در آنهام مقابل کوبا، با درخواست کادر فنی و موافقت مسئولین برگزاری این رقابت ها، احسان دانش دوست جایگزین علی حاجی پور شد.

یک کوچ بدون بازگشت دیگر در لیگ بسکتبال

از رنجی که می بریم

تیم دختران جوان ایران در دوره قبلی رقابت های قهرمانی آسیا تنها باخت خود را برابر قزاقستان متحمل شده بود و حالا با گرفتن انتقام، سهمیه جهانی را هم از قزاق ها قاپد و مسافر مسابقات قهرمانی جهان شد

از سال های پایانی دوران محمود مشحون گرفته تا دوره چهارساله رامین طباطبایی و دوره جواد داوری، هیچ کدام به فکر تقویت لیگ و فراهم کردن شرایط بهتر برای حضور آنها نبودند. اگر هم بودند یا کاری از دست شان برنیامد یا راه را بلند نبودند. برتر بسکتبال شرکت نمی کند. طی یک دهه اخیر لحظات تلخ و شیرین بسیاری را تجربه کردیم و حمایت هوادارانی را داشتیم که هیچ گاه تیم شورش را تنها نگذاشتند. محروم شدن چنین هوادارانی از دیدن لیگ برتر بسکتبال در خانه، جبران ناپذیر خواهد بود.»

بالای آن نوشته بود: «تصمیم دشوار هیأت مدیره؛ آویزه صنعت در لیگ برتر بسکتبال شرکت نمی کند.» در متن اطلاعیه این باشگاه آمده است: «با تصمیم هیأت مدیره باشگاه آویزه صنعت، تیم بسکتبال این باشگاه در فصل پیش روی لیگ برتر بسکتبال شرکت نمی کند. طی یک دهه اخیر لحظات تلخ و شیرین بسیاری را تجربه کردیم و حمایت هوادارانی را داشتیم که هیچ گاه تیم شورش را تنها نگذاشتند. محروم شدن چنین هوادارانی از دیدن لیگ برتر بسکتبال در خانه، جبران ناپذیر خواهد بود.»

کسی به فکر هست؟

بسکتبال و لیگ آن سال هاست که با شیب عجیب و غریبی به قهقرا می رود.

آندکر اسپانسرهای خوبی داشت که بازیکنان خارجی قابل اعتنا، از ابتدای لیگ به ایران می آمدند. بازیکنان پول خوبی می گرفتند و همه چیز برای رشد فوق العاده بسکتبال ایران فراهم بود. رشدی که خیلی ها معتقدند یکی از عوامل اصلی آن تزریق پول و حضور اسپانسرهای خوب در لیگ ایران بود. باشگاه هایی که یکی یکی از این رشته رفتند و لیگ ایران را به حال و روز امروز خود رساندند.

تصمیم دشوار

متن های خداحافظی همگی شبیه هم هستند. درست مثل رفتن ها. بعد از چند هفته شایعه و حرف های غیر رسمی، همه چیز با یک اطلاعیه کوتاه و مبهم به پایان می رسد. یک حضور ده ساله با چند خطی که شاید معنای خاصی نداشته باشد، تمام می شود و انتهای قصه نقطه می گذارد. ماجرای آویزه هم همینطور به پایان رسید. با یک پست اینستاگرامی که

آنها رفتن بدون بازگشت پتروشیمی را دیده اند. آن هم پس از آن همه سال حضور موفق و مؤثر در بسکتبال ایران. رفتن شیمیدر را دیده اند که چطور از دل بخش خصوصی آمد، چند سالی با هزینه های قابل توجه در بسکتبال ماند و در آخر هم با دلخوری از بسکتبال رفت. اگر قرار بر رفتن به گذشته دورتر هم باشد، می شود دو جین اسم دیگر هم ردیف کرد. آن هم از تیم هایی که روزگاری جزو ارکان اصلی بسکتبال ایران بودند و حالا دیگر اثری از آنها نیست. تیم هایی که بودن در بسکتبال برای آنها، آنقدر جذابیت و آورده نداشت که بمانند و سال های سخت بی پولی را تاب بیاورند.

حلقه گمشده در دوران افول

در بسکتبال ایران اگر یک گزاره باشد که همه روی آن اتفاق نظر داشته باشند، قرار داشتن این رشته و لیگ آن در دوران افول است. لیگی که زمانی

گزارش

محسن آجرلو

روزنامه نگار

خبر ساده بود و کوتاه. آویزه صنعت مشهد دیگر در لیگ برتر بسکتبال شرکت نمی کند. باشگاهی که چیزی حدود یک دهه در بسکتبال ایران حضور داشت و پنج سال هم در لیگ برتر به میدان رفت. یکی از محدود نمونه های اسپانسرهای اصولی و درست در این رشته که مثل بسیاری از نمونه های قبلی، پس از چند فصل حضور، تصمیم به کناره گیری گرفت و از حضور در لیگ انصراف داد.

رفتن های بدون بازگشت

این جنس رفتن ها برای اهالی بسکتبال آشنا است. آنقدر که دیگر همه به راحتی می توانند بدون بازگشت بودن آن را حدس بزنند.

بانوان

انتقاد رئیس انجمن پارانتیس روی میز از کاهش سهمیه حذف تیم بانوان از هانگژو

سینما لیموچی به شدت از کاهش سهمیه مردان و حذف تیم بانوان پارانتیس روی میز در بازی های پارآسیایی هانگژو انتقاد کرد. سینما لیموچی رئیس انجمن پارانتیس روی میز درباره تصمیم اخیر کمیته ملی پارالمپیک گفت: «با توجه به فعالیت بیش از ۶۰۰ ورزشکار پارانتیس در ۲۲ کلاس ایستاده و نشسته در بخش زنان و مردان، اختصاص تنها ۴ سهمیه واقعا کم است و هیچ تناسبی در

این باره وجود ندارد. انتظار داریم تعداد سهمیه ها افزایش پیدا کند.» لیموچی همچنین با اشاره به وضعیت تیم بانوان ادامه داد: «با توجه به سیاست کمیته ملی پارالمپیک مبنی بر اعزام تنها ورزشکاران شانس کسب مدال به بازی های پارآسیایی هانگژو چین، در حال حاضر تنها شرایط اعزام ۴ ورزشکار مرد در تنیس روی میز به این بازی ها فراهم شده و زنان چون رنکینگ جهانی ندارند امکان اعزام به بازی های پارآسیایی را

ندارند.» رئیس انجمن تصریح کرد: «بحث مدال آوری را قبول دارم اما معتقدم باید توجه ویژه ای به این رشته شود و کمیته ملی پارالمپیک نگاه حمایتی به بانوان پارانتیس روی میز داشته باشد نه اینکه چون رنکینگ ندارند مانع اعزام آنها به این بازی ها شوند. باید به ورزشکاران این رشته فرصت بیشتری بدهند تا خود را ثابت کنند که تصور می کنم بازی های پارآسیایی بهترین زمان ممکن بود.»

تاریخ سازی بانوی ایرانی در قایقرانی زیر ۲۳ سال جهان نوبرانه

به همین مدال به ایران برمی گردند؟ هدیه خیرآبادی با این مدال نشان داد که استعداد جدیدی در قایقرانی ایران کشف شده است.

اولین مدال تاریخ بانوان ایران در مسابقات قهرمانی جهان آب های آرام به نام هدیه خیرآبادی ثبت شد. در ادامه مسابقات آب های آرام قهرمانی زیر ۲۳ سال و جوانان جهان که به میزبانی آرونزو ایتالیا برگزار می شود؛ هدیه خیرآبادی مدال برنز کانوی یک نفره ۵ هزار متر را کسب کرد. مدالی ارزشمند و تاریخی برای قایقرانی ایران که شاید کمتر کسی فکرش را می کرد در این مسابقات به دست بیاید. خیرآبادی در کانوی یک نفره زیر ۲۳ سال با حریفانی از اوکراین، قزاقستان، مولداوی، مجارستان،

ازبکستان، اسپانیا، امریکا، کانادا و ایتالیا رقابت کرد و در پایان با زمان ۳۱ دقیقه و ۱۷ ثانیه و ۲۵ صدم ثانیه پس از نمایندگان قزاقستان و مولداوی سوم و صاحب مدال برنز جهان شد. این اولین مدال بانوان ایران در مسابقات قهرمانی جهان آب های آرام است. کسب این مدال شاید اتفاقی تو برای ورزش های آبی باشد که بعد از مدت ها توانستند در سطح جهان حرف های زیادی برای گفتن داشته باشند. این مسابقات در روزهای آینده هم ادامه پیدا می کند و باید دید که آیا نمایندگان ایران حرفی برای گفتن دارند یا با اتکا